

Formanden:

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 11:15

Mette Frederiksen (S):

Der hersker ikke nogen som helst tvivl om, at noget af det, der er allermost afgørende i et samfund, er, at alle påtager sig så stort et ansvar som overhovedet muligt for fællesskabet. Ellers kan vi ikke være her, og så kan vi ikke fungere som samfund. Det gælder, hvad enten man er barn, ung eller voksen. Derom er der ingen diskussion.

Men for partiet Venstre må det da også snart være tid til selvansagelse. Nu har partiet sammen med Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti haft den politiske magt i Danmark igennem en årrække, 7-8 år, der er indført strengere straffe på en række områder, og alligevel vokser problemerne sig bare større. Der er flere ghettos i dag, end der var tidligere. Der er flere udsatte mennesker, der bor i vores ghettos, end tidligere. Der er flere unge, der er involveret i grov kriminalitet, herunder kriminalitet med tilhørende vold, end der var tidligere. Er det ikke også snart tid til en politisk selvansagelse, så danskerne ikke bliver ofre for en politik, som åbenbart ikke virker?

Kl. 11:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:16

Ellen Trane Nørby (V):

Nu gør den socialdemokratiske ordfører jo det her til en meget større og bredere debat, og det er så sandelig også en interessant debat, for der er ingen regeringer, der har gjort så meget for at komme ghettoerne til livs, som den her regering har. Hvis man kigger på de seneste lister, er der færre ghettos i dag, end der var tidligere. Der er også taget massive initiativer for at sikre, at de allersvageste i samfundet, som i dag er marginaliseret på arbejdsmarkedet, er kommet ud og har fået et arbejde og dermed et forsørgelsesgrundlag. Det er jo det, vi kan se. Vi kan se, at de initiativer, der er taget, for netop at sikre nogle af de svageste i samfundet sådan set virker. Den debat synes jeg altid er relevant at tage.

Kl. 11:16

Men det her lovforslag handler sådan set om de konsekvenser, der skal være, hvis den unge f.eks. gentagne gange er ude i kriminalitet, og hvor der også skal være en følelse af, at den kriminalitet, man begår, har nogle konsekvenser.

Det her lovforslag handler om, hvordan man kan få forældrene til at tage et større forældreansvar for at sikre, at deres børn ikke kommer ud i kriminalitet; det handler om, at unge ikke hænger ud på gaderne, og at man laver en kontrakt med forældrene om, at børn og unge skal være hjemme på et vist tidspunkt. Det er jo netop det, der ligger i lovforslaget, så når den socialdemokratiske ordfører spørger, hvad vi gør, er det her jo netop et resultat af det.

Jeg håber da meget, at Socialdemokraterne også vil støtte lovforslaget, for jeg tror, det indeholder nogle redskaber, som er enormt vigtige for at få dæmmet op for nogle af de ungdomsproblemer, som eksisterer.

Kl. 11:17

Formanden:

Tak til fru Ellen Trane Nørby. Der er ikke ønsker om flere korte bemærkninger.

Man skal markere. (*Özlem Sara Cecik* (SF): Jeg har markeret). Det er ikke registreret heroppe. Men uanset hvad, så bliver der her mulighed for at give to korte bemærkninger til ordføreren. Værsgo.

Kl. 11:17

Özlem Sara Cecik (SF):

Når man står med et lovforslag i hånden fra regeringen, så tænker man, at de har nået bunden. Der kan ikke komme noget, der er værre. Men så bliver man på en eller anden mærkelig måde altid overrasket.

Jeg synes, at det her lovforslag er helt forfærdeligt. Jeg er fuldstændig enig med ordføreren i, at forældre har et ansvar, hvis de er i stand til at tage det ansvar på sig. Hvis de ikke er i stand til at tage det ansvar på sig, hvis de ikke har ressourcerne, hvis de har en psykisk lidelse, hvis de har alle mulige andre ting med i bagagen fra deres egen barndom, der gør, at de ikke kan påtage sig det, svigter vi så ikke de unge og de børn, der er i de familier?

Ordføreren er selv med i forhandlingerne om Barnets Reform. Der fik vi også at vide, at flere og flere forældre henvender sig til kommunen og siger: Værsgo, her har du mit barn. Ingen gider ham, og jeg gider heller ikke. Kan det virkelig passe, at det er retfærdigt, at de forældre skal trækkes i børnechecken eller skal pålægges alle mulige bøder rundt omkring, fordi de på den ene side har et barn, de slet ikke kan magte, og på den anden side også mangler ressourcer, hvilket gør, at de bare ikke er i stand til at varetage det her ansvar?